Infinitul domnului Hobbs

On Februarie 20, 2013

Condu realitatea ta și a celorlalți în direcția dorită, fără să funcționezi ca o victimă veșnică a conștiinței.

Domnul Hobbs. Era un simplu *office cleaner* , dar lucra la una din cele mai mari corporații ale lumii, condusă de cei mai abili magnați ai lumii, care își desfășurau afacerile în colosala industrie a diamantelor. Soarta nu i-a fost deloc binevoitoare. Trecutul îl urmărea peste tot. Cu toate acestea, conștiința lui nu putea nega că, deși bătrân, privea curajos înainte - dar privea cu mândria acelui spirit dur și răzbunător, a acelui Mefisto ferm și nezdruncinat. Îngerul s-a transformat în demon?

Un ochi pătrunzător poate observa foarte ușor, urmărind existența ordonată, dar tulburătoare a acestui bătrân - ca parte a unei analize științifice dusă până la extrem - numeroasele convulsiuni în circuitul său intern, puncte de maximă tensiune care se îndepărtează tot mai mult de adevărata lui natură, valori ale unor elemente care nasc frecușuri stranii.

Care este adevărata lui motivație? Care este natura acestor electroni care se ciocnesc intermitent între ei, în forul său lăuntric?

Bine montat în stativul existenței sale, fiecare senzor generează un alt tip de curent, indică mereu o altă tensiune, tot mai anormală, care evoluează ca un tot unitar, ca un răspuns coordonat al unei mari varietăți de inconveniente emoționale, oscilând anapoda între două valori: "plus" și "minus" - care se pot aloca unei singure variabile: Răzbunarea !

Leadership: Ești capabil să-ți elaborezi o atitudine de superioritate față de ce ți se întâmplă în timp ce mergi pe drumul vieții, prin proiectarea unui orizont desprins din nemărginirea unui sentiment atârnat de un fir gros numit "Răsplată meritată" ?

Şi cum vei face asta? Trebuia să fie o operațiune solo, dar s-a transformat într-un duet rar întâlnit, o unitate compactă cu mai multă forță. Asemenea unui braconier pornit la vânătoare, domnul Hobbs se trezește alături de o leoaică rănită, o îngrijește, își fixează amândoi aceeași țintă și pornesc împreună la atac. Răsplata demersului lor, dacă se lăsa cu o victorie, însemna dobândirea unei bogății fără margini.

Altfel spus, dorința lui de răzbunare îndreptată împotriva managerilor din corporație, este dublată de Laura Quinn – și ea tot atât de măcinată de regrete, dureri și oboseli, și mânată de aceeași dorință impetuoasă ca a lui. Amândoi vor să supună dragonii la acest tratament, dezvoltându-și o tehnică specială pentru a pregăti terenul de luptă, stimulându-și intelectul dincolo de tot ce se poate imagina.

- Vrei să intri în seiful corporației și să furi diamantele? Doar nu vorbești serios ! Cum vei face asta?

- Numai eu pot ști...și îndrăzni, răspunde domnul Hobbs, citându-l parcă pe ambițiosul Eugène de Rastignac, din opera lui Balzac.

- Şi cum plănuiești să afli combinația seifului?

- Aici intervii dumneata, doamnă Quinn.

Ambiția lor este întărită de încercarea la care își supun concomitent propria putere și voință. În cele din urmă, planul lor își nimerește ținta. Răzbunarea amândurora își face efectul de la prima aplicare.

Dar mereu ne va rămâne întipărit în memorie dialogul între domnul Hobbs și Laura Quinn, din finalul filmul " *Flawless (2007)".* Acest ansamblu de forțe unite, a căror traiectorii, intersectându-se, le-a pus la grea încercare caracterul:

- Crezi că a meritat să faci toate acestea pentru cauza ta, domnule Hobbs?

- O, da ! Şi pentru cauza mea aș petrece și o sută de vieți în închisoare. Poate într-o bună zi veți înțelege, doamnă Quinn.

Leadership: Poți să te constitui ca și cale de facilitare a unui proces decizional complex, astfel încât să redai perfect începutul unei lumi noi din perspectiva a ceea ce urmează să se întâmple?

Ești un vânător care se vânează pe sine? Privești înainte cu mândria unui spirit dur și răzbunător? Care sunt punctele de maximă tensiune care te îndepărtează tot mai mult de adevărata ta natură? Care este adevărata ta motivație și ce efect produce ea asupra celorlalți? Care este natura acelor electroni care se ciocnesc intermitent între ei, în forul tău lăuntric?

Locul leadershipului, asumarea și valorificarea lui în cadrul lumii de mâine, prin prisma propriei tale gândiri, a propriului tău sistem de funcțiune, implică o preferință sau o anumită apreciere lăuntrică în contextul creșterii gradului de toleranță la acțiunile vătămătoare, la frustrări și incertitudini, la ambiguitate și la risc.

Frecușuri, poate justificate, dar extrem de dure uneori, cu impact de anvergură în existența ta, putând a degenera în rupturi devenite vizibile abia atunci când temuta "maladie" s-a dezvoltat atât de mult încât cu greu mai poate fi vindecată.

Această maladie nu este altceva decât manifestarea unei realități, pe care nu ți-ai dorit-o cu adevărat. Acea manifestare de voință prin care singur te obligi să devii un prototip nesigur de leadership, un *device* care nu promite prea mult, care urmărește doar accelerarea tensiunii - creșterea pulsului propriu, și destabilizarea completă a pulsului celorlalți.

Ca doi electroni care se ciocnesc intermitent între ei, în forul tău lăuntric, aceste două pulsații oferă mai degrabă indicii cu privire la slăbiciunea ta, o limită a propriei neputințe, o sărăcire a propriei tale firi - care conduc, sub influența legilor proprii, la o depreciere puternică a capacității de a înfăptui o schimbare pozitivă în propria-ți conștiință. Devii propriul tău urmăritor, un vânător care se vânează pe sine, un braconier care cade în propria lui capcană.

Leadership: Cât de întunecat este infinitul pe care îl porți în tine din perspectiva unui proiect aparent imposibil de infaptuit care are un mesaj social foarte puternic: "Ridică-te și vorbește despre cele nespuse" ?

Domnul Hobbs a reușit să o salveze pe Laura Quinn de la o epuizare fizică și emoțională, dar cu un preț - antrenând-o spre o sumbră aventură, spre un risc enorm, spre o regresie în alte

planuri ale personalității.

Dar, să ne întrebăm cu oarecare îngrijorare, domnul Hobbs a reușit să se salveze pe el însuși? Sau doar și-a alinat sentimentul de răzbunare? Căci el a funcționat ca o victimă veșnică a conștiinței – prin invocarea repetată a trecutului, percepând totul prin împlinirea unui scop care continuu îl devora în interior.

În spatele acestei întrebări putem deslușI limita propriului său mod de a fi, a noului său statut în societate – o cauzalitate condiționată. El trăiește mai departe cu conștiința poruncii sale morale – eliberatoare sau distrugătoare?

Scriitorul francez, Victor Hugo, remarca cu mâhnire: " *Cât de întunecat este acest infinit pe care omul îl poartă în el și pe care cu deznădejde încearcă să-l măsoare cu voința ființei lui și cu faptele vieții sale !* "

Leadershipul este solicitant și complex. Convingerea mea este că vei putea să îmbrățișezi această știință doar dacă vei reuși să-ți asumi responsabilitatea pentru acest "infinit" pe care îl porți în tine, care își poate răsfrânge efectele și asupra celorlalți din jurul tău.

Măsoară-ți voința și faptele, condu realitatea ta și a celorlalți în direcția dorită, fără să funcționezi ca o victimă veșnică a acestui infinit ambiguu și revers - "conștiința", care poate provoca mai mult rău decât bine, mai multe neliniști decât bucurii - ție și celorlalți.

"Ridică-te și vorbește despre cele nespuse" este mesajul pe care îl poți desprinde din spatele unei vieți împlinite prin eliberarea de durerea pricinuită de o lume care s-a arătat tot mai apăsătoare.

Cele nespuse sunt firimiturile de suflet care nu sunt ciugulite de ignoranță și de veșnicul "Nimic nou sub soare", ci acelea care se culisează în exterior printr-o maximă empatie cu năzuințele sau durerile altora, impresionând prin entitatea superioară a unei trăiri care s-a găsit modul ideal de materializare într-o viziune fără frontiere.

Infinitul domnului Hobbs simbolizează credința, speranța, flacăra sentimentelor care pot fi cu greu ținute în frâu de această constantă, a devenirii sau a degenerării, numită conștiință.

Source: https://neculaifantanaru.com/infinitul-domnului-hobbs.html